

bejdet at bruge Licitation, ogsaa naar dette Ændringsforslag er forkastet. Det, at man forkaster Ændringsforslaget, betyder, at jeg staar frit, i modsat Fald er jeg bunden og uden noget som helst Ansvar.

Det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) spurgte mig om en bestemt Dommers Udnævnelse. Indstillingen til Kongen ligger før min Embedstid. Derimod tror jeg nok, at jeg kom til at underskrive selve Bestallingen, men han var altsaa udnævnt forinden.

Den Forespørgsel, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) rettede til mig, haaber jeg, jeg har besvaret med min Udtalelse om, at jeg vil gøre, hvad jeg kan for at sikre Underentreprenørerne ved en Fælleskontrakt.

Wulff: Naar det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) antydede eller formodede, at den af Ministeren foreslaaede Ordning maaske kunde give en Murmester i Nyborg et større eller mindre Beløb, maa jeg sige, at det er ikke Tanken om noget saadant, som har bevæget min Medforslagsstiller og mig til at stille Underændringsforslaget, men det er det Hensyn, som det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) nævnede, at det er det almindelige Krav baade her i Landet og i alle andre europæiske Lande, at Statsarbejder ikke skulle være forbeholdte den stort organiserede Kapital alene, men ogsaa komme den lille, Mellemstandsmanden, den jævne Haandværker til gode. Det Hensyn, Ministeren har taget, det, han fastholder hele Tiden, er Hensynet til Statskassen. Nuvel, det kan være, at en Minister særlig skal tage Hensyn til Staten mere end til Folket, det ved jeg ikke, det maa blive Ministerens Sag; men vi andre have Lov til at gøre gældende, at Staten er Folket, og Folket er Staten, og vi have Lov til at tage Hensyn til vore Vælgere og til andre Stemninger i Befolkningen, som vi dele og selv tidt bidrage til at styrke. Det er saadan, at selv i et Land som Tyskland, som ikke er særlig demokratisk, er, saa vidt jeg ved, dette Hensyn gennemført overalt. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at selv i Kongeriget Preussen skal Statsarbejde og andet offentligt Arbejde udbydes, saa at endog mindre Fagmænd kunne deltage deri, vel at mærke ikke alene saadan, at Glarmestre og Blikkenslagere osv. kunne faa selvstændige Dele af Arbejdet, men i mange Tilfælde saaledes, at store Arbejder kunne deles mel-

lem flere, naar blot Autoriteterne faa Sikkerhed for, at det bliver udført forsvarligt. Det er dette Hensyn, som gør, at vort Forslag er stillet. Det er af den Grund, at vi paa vor Side, som have Forbindelse med Haandværk og Industri i Landet, have følt os forpligtede til at stille det og ikke kunne føle os beroligede ved, at Statskassen har sikret sig, naar ikke det Krav, som er almindeligt i den næringsdrivende Befolkning, ogsaa er opfyldt.

J. Andersen: Den højtærede Justitsminister siger, at man skal ikke være Principrytter. Han er netop i dette Forhold bleven Principrytter. Jeg skulde ikke sige saa meget imod det, hvis det var et godt Princip, han red, men det er det sletteste Princip paa dette Omraade, som tænkes kan. Det er et Princip, som er skabt af en af hans nærmeste Forgængere, og som jeg tror, at de allerfleste Mennesker i Danmark forlængst have taget Afstand fra. Justitsministeren sagde endvidere, at han havde undladt at udbyde Arbejdet i Licitation, for at Statskassen kunde faa det saa billigt som muligt. Det var dog det særeste, jeg nogen Sinde har hørt. Jeg har hidtil troet, at det var slaaet fast gennem Tiderne, at man, naar man vilde sikre det offentlige at faa Arbejde udført paa billigste Maade, udbød Arbejdet i Licitation. Jeg tror, man kunde blive ved med det, og jeg beklager, at Ministeren vedblivende vil ride det Princip, han for Øjeblikket rider.

Justitsministeren (Bülow): Jeg synes ikke, det viser sig, at det offentlige har redet et godt Princip ved at udbyde Arbejder i Konkurrence. De Klager, jeg har hørt i Rigsdagen, gaa alle ud paa, at Staten bygger for dyrt til Trods for Licitationsprincippet.

Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) bemærkede, at det er Ministerens Pligt først og fremmest at sikre Staten, at Arbejdet bliver udført paa billigste Maade. At der saa er Medlemmer, der af Hensyn til deres Vælgere og den Stand, de tilhøre, gaa imod Statens Interesser, Gud bevares, det er der intet at sige til, men Ministeren skal ikke gøre det, deri er jeg enig med det ærede Medlem. Det ærede Medlem maa dernæst erindre, at det er danske Haandværkere, der faa Arbejdet; der er ikke her Tale om Konkurrence mellem Danske og Udlændinge.